

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
339/04.08.2018

1558
20082018

Biroul permanent al Consiliului
Bp. 310, 30.08.2018

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă*, inițiată de doamna senator USR Nicoleta Ramona Dinu împreună cu un grup de parlamentari USR, Independenți (**Bp. 310/2018**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă*, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât pentru șomerii care dețin calificări în profesiile specifice din activitățile hoteliere și de turism, stagiul de cotizare să fie de 6 luni în domeniul calificării deținute din ultimele 12 luni premergătoare datei înregistrării cererii.

II. Observații

1. Precizăm că, potrivit dispozițiilor art. 5 pct. VII din *Legea nr. 76/2002*, indemnizația de șomaj este o compensație parțială a veniturilor asiguratului ca urmare a pierderii locului de muncă. În temeiul art. 17 alin. (1) din legea

menționată, în vederea stabilirii dreptului de indemnizație de șomaj, șomerii prevăzuți la art.16 lit. a) din lege sunt persoanele care se pot găsi în una dintre situațiile prevăzute în mod expres la acest alineat.

Potrivit dispozițiilor art. 34 alin. (1) din aceeași lege, șomerii prevăzuți la art. 17 alin. (1) beneficiază de indemnizație de șomaj dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au un stagiu de cotizare în sistemul asigurărilor pentru șomaj de minimum 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii;

b) nu realizează venituri sau realizează, din activități autorizate potrivit legii, venituri mai mici decât valoarea indicatorului social de referință al asigurărilor pentru șomaj și stimulării ocupării forței de muncă în vigoare;

c) nu îndeplinesc condițiile de pensionare, conform legii;

d) sunt înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă în a căror rază teritorială își au domiciliul sau, după caz, reședința, dacă au avut ultimul loc de muncă ori au realizat venituri în acea localitate.

Conform dispozițiilor art. 5 pct. V din *Legea nr.76/2002*, stagiu de cotizare este perioada de timp pentru care persoana a fost asigurată obligatoriu în sistemul asigurărilor pentru șomaj, precum și perioada de timp pentru care persoana a fost asigurată facultativ prin încheierea unui contract de asigurare pentru șomaj și prin plată în temeiul acestui contract de asigurare a contribuției la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (1) din legea menționată, indemnizația de șomaj se acordă șomerilor prevăzuți la art. 17 alin. (1), pe perioade stabilite diferențiat, în funcție de stagiul de cotizare, după cum urmează:

a) 6 luni, pentru persoanele cu un stagiu de cotizare de cel puțin un an;

b) 9 luni, pentru persoanele cu un stagiu de cotizare de cel puțin 5 ani;

c) 12 luni, pentru persoanele cu un stagiu de cotizare mai mare de 10 ani.

Având în vedere prevederile legale invocate, precizăm că pentru stabilirea și acordarea indemnizației de șomaj, persoanele care se află în una dintre situațiile prevăzute în mod expres la art. 17 alin. (1) din *Legea nr. 76/2002*, trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute la art. 34 alin. (1) din lege, inclusiv condiția prevăzută la lit. a), respectiv să fi realizat în sistemul asigurărilor pentru șomaj un stagiu de cotizare de minimum 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii.

Apreciem că reglementarea unor astfel de condiții speciale de stabilire și acordare a indemnizației de șomaj pentru șomerii care dețin calificări în profesiunile specifice din activitățile hoteliere și de turism poate conduce la intensificarea protecției sociale pasive în detrimentul principiului de bază al *Legii nr.76/2002*, respectiv stimularea ocupării forței de muncă. Prin stabilirea de condiții mai avantajoase în cazul unor persoane care beneficiază de

indemnizație de șomaj se poate crea precedentul ca și alte categorii de persoane să solicite condiții similare, cu implicații în majorarea cheltuielilor bugetare.

Astfel, considerăm că legea menționată asigură cadrul legal în vederea acordării cu preponderență a măsurilor active de natură să stimuleze persoanele neocupate pentru a-și căuta activ un loc de muncă.

2. Menționăm că profesiunile specifice activităților de turism sunt cele cuprinse în clasificarea ocupațiilor din România și, respectiv, în nomenclatorul de calificare pentru meseriile și funcțiile din activitățile hoteliere și de turism din România, astfel cum prevede art. 25 din *Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, cu modificările și completările ulterioare*¹.

Însă, în condițiile art. 83 din *Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, un contract individual de muncă poate fi încheiat pentru o durată determinată pentru desfășurarea oricăror activități cu caracter sezonier.

De asemenea, *Legea nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, reglementează posibilitatea ca orice persoană fizică, cetățean român sau străin, care are capacitate de muncă să poată desfășura activități necalificate cu caracter ocazional, pentru un beneficiar, contra unei remunerații, pe o perioadă mai lungă de 90 de zile cumulate pe durata unui an calendaristic fără a depăși 180 de zile cumulate pe durata unui an calendaristic.

Legiuitorul nu a stabilit pentru activitatea structurilor de primire turistice un caracter sezonier, temporar, astfel încât aceasta se poate desfășura și pe întreaga perioadă a anului, independent de succesiunea anotimpurilor.

Atât *Legea nr. 76/2002*, cât și legislația subsecventă sprijină realizarea obiectivelor strategice în domeniul ocupării forței de muncă, respectiv a ocupării sustenabile, de lungă durată. Astfel, toate măsurile de stimulare a ocupării vizează angajarea șomerilor pe perioadă nedeterminată, asigurându-le acestora continuitate pe piața muncii.

De asemenea, trebuie să menționăm că serviciile oferite de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin structurile sale teritoriale, respectiv: informare și consiliere, mediere, formare profesională, evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale, consultanță și asistență pentru începerea unei activități independente sau pentru inițierea unei afaceri etc., sunt disponibile, în condițiile legii, nu numai pentru șomeri, ci și pentru persoanele care au loc de muncă, dar doresc schimbarea acestuia. Acest lucru relevă faptul că, inclusiv persoanele care își

¹ Art. 25 „Profesiunile specifice activităților de turism sunt cele cuprinse în clasificarea ocupațiilor din România și, respectiv, în nomenclatorul de calificare pentru meseriile și funcțiile din activitățile hoteliere și de turism din România”.

desfășoară activitatea în structuri de primire turistică, situate în zone, care sunt, în mod tradițional, frecventate sezonier de turiști, se pot înregistra în evidențele agenției județene pentru ocuparea forței de muncă din raza căreia își au domiciliul pentru a beneficia de sprijin în obținerea unui alt loc de muncă sau a unei alte calificări profesionale, după caz.

Așadar, apreciem că propunerea legislativă nu promovează o încadrare în muncă continuă, ci discontinuă, sezonieră, neluând în considerare alte alternative de ocupare pe care persoanele, care dețin calificări în profesiunile specifice din activitățile hoteliere și de turism, prevăzute la art. 25 al *Ordonanței Guvernului nr. 58/1998*, le au la dispoziție în perioadele în care nu își desfășoară activitatea în unitățile cu specific sezonier.

Totodată, condiția existenței stagiului de cotizare de minimum 12 de luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii nu este discriminatorie față de persoanele care nu cotizează pentru această perioadă minimă, luând în considerare că, dat fiind caracterul previzibil al încetării contractului de muncă, persoanele aflate în astfel de situații pot întreprinde demersuri în vederea obținerii unui alt loc de muncă, eventual într-un alt domeniu, care să le permită continuitate în angajare și ulterior îndeplinirea stagiului minim solicitat.

3. În forma prezentată propunerea legislativă ar putea fi calificată ca fiind contrară prevederilor art. 16 alin. (1) din *Constituția României, republicată*, deoarece se creează privilegii pentru categoriile de persoane vizate, respectiv persoane care dețin calificări în profesiunile specifice din activitățile hoteliere și de turism, și pe cale de consecință, discriminări pentru celelalte categorii de persoane care desfășoară, în condițiile legii, activități cu caracter sezonier în România, fără să existe o justificare rezonabilă și obiectivă.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie de discriminare, precum și cea a Curții Constituționale sunt constante în a sublinia că principiul egalității nu semnifică uniformitate, la situații diferite putând exista un tratament juridic diferit.

De asemenea, aceeași jurisprudență subliniază constant ideea că diferența de tratament devine discriminare atunci când se induce distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.

4. Raportat la intenția de reglementare, considerăm că, în măsura în care inițiativa legislativă implică creșterea cheltuielilor la bugetul de stat, era necesar a se avea în vedere prevederile art. 138 alin. (5) din *Constituție*, conform cărora „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”. În acest sens, în *Expunerea de motive*, precum și în conținutul textului de lege, era necesar să se precizeze sursa de finanțare pentru fiecare obiectiv de cheltuieli bugetare preconizat.

De asemenea, potrivit art. 15 alin. (1) din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, „În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative/măsură/politici a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, se va întocmi o fișă financiară, care va respecta condițiile prevăzute de *Legea nr. 69/2010*. În această fișă se înscriu efectele financiare asupra bugetului general consolidat, care trebuie să aibă în vedere:

a) schimbările anticipate în veniturile și cheltuielile bugetare pentru anul curent și următorii 4 ani;

b) estimări privind eşalonarea creditelor bugetare și a creditelor de angajament, în cazul acțiunilor anuale și multianuale care conduc la majorarea cheltuielilor;

c) măsurile avute în vedere pentru acoperirea majorării cheltuielilor sau a minusului de venituri pentru a nu influența deficitul bugetar”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ
PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului